

Na cestach

Pavel Callta

Dlouhé týdny na cestách.
Úplně sám, jen v myšlenkách.
Koukám na krásnej úsvit měsíce.
Usíná skrytě ve hvězdách.
Píšu ti černým inkoustem.
Stále vládneš mím slabostem.
A taky doufám, že dál jsem tvý nejpřesnějším kompasem.
Přítelem.

R:

A tak se dostávám
konečně domů.
A poznávám
vůni všech stromů.
Tě objímám.
Každej den spolu.
Doma,
konečně doma.

I když jsme od sebe na tisíc mil.
Dal bych snad všechno za pár chvil,
kdy můžem číst si z očí
jak málo v nás stačí ke štěstí a najít cíl.
Ty si vem týdny a horskej vzduch.
Co přijde dál ví jenom bůh.
S onem pod širým nebem si povídám
a všechno ukládám do svých snů
a do svých dnů.

R:

A tak se dostávám
konečně domů.
A poznávám
vůni všech stromů.
Tě objímám.
Každej den spolu.
Doma,
konečně doma.

R:

A tak se dostávám
konečně domů.
A poznávám
vůni všech stromů.
Tě objímám.
Každej den spolu.
Doma,
konečně doma.

O o o o o o
O o o o o o
O o o o o o
Doma, konečně doma.

R:

A tak se dostávám
konečně domů.

A poznávám
vůni všech stromů.
Tě objímám.
Každej den spolu.
Doma,
konečně doma.

R:

A tak se dostávám
konečně domů.
A poznávám
vůni všech stromů.
Tě objímám.
Každej den spolu.
Doma,
konečně doma.